

ZPRAVODAJ farnosti Křenová

05/2025

70

u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

DUCHOVNÍ NAKOPNUTÍ

Milí farníci! Chtěl bych se s Vámi podělit o jedno setkání, které odehrálo před 30 lety na Svatém Kopečku. Bylo mi tehdy šestnáct a mohl jsem tam být díky našemu panu faráři, který mě, mého bratra a svého synovce vzal na toto setkání. Vyráželi jsme hned ráno po ranní bohoslužbě v našem kostele.

Bylo to moje první setkání mládeže s papežem a zůstalo tím nejkrásnějším. Byl jsem pak i na setkání mládeže, které bylo o dva roky později v Hradci Králové, ale to pro mě už nebylo takové. To setkání na Svatém Kopečku se nedalo opakovat. Líbila se mi tam papežova bezprostřednost. Mluvil s námi česky. Modlil se s námi Otče náš během kázání, ze kterého ve mně dodnes zůstala jeho slova: „Obsah všech čtyř evangelií podle Matouše, Marka, Lukáše a Jana nelze shrnout do nějaké krátké úvahy. Vy nepochybně ta evangelia dobře znáte. Já vás pak důrazně vyzývám, abyste neustále znovu a znovu evangelium četli.“ Jan Pavel II, 21. 5. 1995. Bibli jsem měl, dostal jsem ji rok předtím od mé biřmovací kmotry s přáním, aby mě Boží slovo provázelo celým mým životem. Tehdy mě víc zajímala populární duchovní literatura, k Bibli jsem se dostal až později. Bible mě zaujala i u papeže Františka, který vyzýval, abychom si každý den četli úryvek evangelia a abychom měli evangelium v kapse. A to bych chtěl popřát i každému z nás.

o. Petr Polívka

ZASVĚCENÍ MLADÝCH NA SVATÉM KOPEČKU

Maria,
obracíme se k tobě
a s důvěrou ti svěřujeme sebe i všechny mladé lidi.
Ty nejlépe znáš naše radosti i touhy, obavy a úzkosti.
Ty rozumíš potřebám našich srdcí
a dobře víš v jakém světě a v jaké době žijeme.
Tak jako na svatbě v Káni obracíš se i dnes na svého Syna:
mají málo víry, mají málo odvahy žít podle evangelia.
Jako tehdy tak i dnes ukazuješ na Ježíše a říkáš nám:
„Učiňte všechno, co vám řekne.“

Maria, pomoz nám znovu obnovit své křestní vyznání:
odřeknout se ducha zla a plně se odevzdat Kristu.
Chceme Ho milovat celým svým srdcem,
ale víme, že to nepůjde bez modlitby a obětí.
Chceme být věrní ve službě tvému Synu
a ochotně pomáhat bližním.

Maria, vypros nám srdce otevřené
pro radost, přátelství, odpuštění a lásku.
Pomoz nám naplnit Ježíšova slova:
„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“

Posílení tímto setkáním, chceme
přinášet pokoj a naději evangelia
do našich rodin a farností,
všude tam, kde žijeme.

Maria, vypros nám sílu naplnit naše poslání
i tehdy, když to nebude snadné.
Pomáhej nám svou přímluvou,
abychom se stali pravdivými svědky tvého Syna.

21. května 1995

ČLENOVÉ PASTORAČNÍ RADY SE PŘEDSTAVUJÍ: ROZHOVOR S MILOSLAVEM TRMAČEM

V únoru loňského roku byla ustanovena farní pastorační rada, ale jak moc vlastně znáte její členy? Na posledním setkání pastorační rady nás tedy napadlo, že bychom připravili sérii rozhovorů, abyste měli možnost nás blíže poznat.

Myslím, že Mirka Trmače známe asi všichni, a to minimálně "od vidění", protože ministruje na mnoha mších svatých. Kromě toho je členem ekonomické i pastorační rady naší farnosti, podílí se na přípravě středečního čtení Bible, nemocným donáší Eucharistii a s manželkou Eliškou jsou pravidelnými pomocníky při úklidu kostela.

Ke společnému rozhovoru jsme se sešli u nich doma, kam mě velkoryse pozvali a kde jsme si povídali ještě dlouho potom, co "oficiální" rozhovor skončil.

Jak dlouho už na Křenové jsi a co Tě tam vlastně přivedlo?

Přivedl nás tam prostý fakt, že jsme si koupili tento dům, který sice spadá do Židenic, ale farností patří ke Křenové. A přistěhovali jsme se sem v roce 1981, takže před 44 lety.

A odkud jste se přistěhovali? Odkud pocházíte?

Přistěhovali jsme se z našeho prvního manželského podnájmu v Soběšicích. Každý ale pocházíme odjinud a setkali jsme se až v Brně. Já pocházím ze Znojemska, shodou okolností z téže farnosti jako Iva (Kompasová, pozn. red.). Ze Znojemska byla moje maminka.

Jaké vzpomínky máš na svoje dětství?

Znojensko v letech padesátých a šedesátých byl ostrý komunistický okres. Takže tam nebylo zrovna z hlediska náboženského života příjemně. Rodiče navíc byli věřící učitelé, takže byli tak nějak pod dohledem a v podstatě šikanováni. Tatínek byl třeba středoškolský profesor zeměpisu a dějepisu, ale nikdy na střední škole neučil. Učil celý život na základce. Ale moje dětství samotné bylo pěkné. Vyrůstal jsem na vesnici nedaleko Znojma, která i při tom všem byla poměrně přívětivá. Nedělní cestování do kostela byl vždycky výlet na nějakou vzdálenější destinaci, aby rodiče „nedráždili“ svojí přítomností v místě. V roce 1969, když jsem šel na střední školu, jsme se přestěhovali do Znojma. Střední školu jsem naštěstí absolvoval bez větších potíží a kupodivu jsem se dostal i na vysokou školu (VUT, obor lékařská elektronika, pozn. red.), což v té době nebylo vůbec samozřejmostí.

A Eliška mi ještě prozradila, že jsi kromě školy navštěvoval i jiné přednášky...

To má na svědomí Eliška, protože ona se dostala do společenství, které tady na Moravě organizovalo teologické kurzy doktora Zvěřiny a posléze doktora Mádra. Poté, co jsem začal chodit s Eliškou, jsem se do toho také nějak zapojil. Takže jsme nějaký čas tyto přednášky absolvovali společně, několikrát byly i u nás. Ale jak přišly děti, tak jsme toho postupně zanechali. S dětmi bylo obtížné zachovat potřebné utajení.

A jak jste se vlastně s Eliškou poznali?

Když jsem začal v Brně chodit na vysokou školu, chodil jsem ke sv. Tomáši na večerní mše svaté a tam jsme se poprvé s Eliškou potkali. Jednou škola Eliščiny kamarádky pořádala ples. Někaké děvy se tedy domluvily, že půjdou, ale kluků se nedostávalo. A tak jsem byl při té

příležitosti osloven, zda bych se také nezúčastnil. Což jsem udělal a od té doby jsme se už nějak vídávali a potkávali.

Eliška, tehdy ukotvená ve společenství okolo Zvěřiny, Mádra a pátera Filipce, začala v Brně organizovat společenství vysokoškoláků. Cílem bylo zachytit vysokoškoláky, kteří přišli do Brna, aby tady nezůstali tak nějak duchovně “v luftě”. Měli dost často nějaké svoje zázemí doma ve svých farnostech, ale Brno bylo pro ty mladé z Valašska, Zlínska i odjinud hodně anonymní. Eliška začala se svými kamarády pořádat společenství pro tyhle lidi a do toho jsem se už v poměrně rané fázi zapojil. Patřil jsem také do té „cílové skupiny“. Bylo to úžasné Boží dílo, protože to společenství raketově rostlo. Bylo to někdy v roce 1977 a těch lidí tak neskutečně přibývalo, že byl velký problém, kde se scházet. Různě se to kombinovalo – třeba u kamarádů, kteří měli soukromý privát. Párkrát to odnesla i jedna kamarádka, která byla z Brna a bydlela s maminkou a sestrou někde na Grohové. Tam se asi nejvíc ty naše společné zájmy prohloubily a spojily.

A když jste se tak scházeli, nebyli jste třeba v hledáčku STB?

Dost možná jsme byli, ale nevíme o tom. Eliška měla potom problém v roce 1979, protože spolupracovala s panem Adámkem, což byl brněnský vydavatel samizdatové literatury, politický vězeň a neuvěřitelný člověk, který měl dvanáct dětí a ve svém bytě pořád něco tiskl. Potřeboval k tomu stále nějaké pomocníky a Eliška tam taky docházela. V roce 1979 v rámci velké akce proti katolickému samizdatu několik lidí pozatýkali a Eliška byla tenkrát vyslýchána. Tak to bylo takové nejostřejší. Ještě krátce potom, co se nám narodil nejstarší syn, si Elišku znovu pozvali k následnému výslechu, když věznění žádali o zkrácení trestu a ta kauza se znovu otevřela. Ale jinak jsme nikdy, ani v rámci těch podzemních vysokých škol, kupodivu problémy neměli. Ale pravdou je, že celý ten okruh lidí zachránil rok 1989.

Ale podzemními školami to neskončilo, protože já jsem ještě na internetu narazila na diplomovou práci z roku 2011, kde je uvedeno Tvé jméno. Ty jsi studoval i církevní právo?

V roce 2006 otevřela teologická fakulta v Olomouci distanční studium křesťanské výchovy i v Brně. Působil jsem už trochu zde ve farnosti, měl jsem za sebou nějaké ty přednášky Zvěřiny a Mádra, a tak jsem si spíše jen tak zkusil, jak to vypadá na takové teologické vysoké škole. Když už jsem tam chodil tři roky a pořád to tak nějak šlo, tak jsem si říkal, že je škoda to nedodělat. Tak se stalo, že mám vystudovanou křesťanskou výchovu, ale nikdy jsem náboženství neučil; na to já úplně nejsem. Mě z té církevní oblasti zajímala spíše historie, liturgie a asi nejvíce mám jako takového koníčka biblistiku. K církevnímu právu jsem přičichl až na vysoké škole a docela se mi zalíbilo. Měli jsme na ně takovou šikovnou paní doktorku, slovo dalo slovo a diplomová práce nakonec byla o nějakém malém aspektu manželského práva.

Já jsem si o tobě dřív myslela, že musíš být nějaký historik nebo třeba architekt.

Ne, tak architekt bohužel ne, ale k historii mám blízko, protože tatínek byl historik. Publikoval i spoustu odborných historických prací a já jsem s ním v jednom období i mnohé hodiny v archivech strávil. Ale historii mám rád a vždycky jsem k ní měl blízko. Navykl jsem si od něj, jít vždycky nějak “ad fontes”, k těm pramenům, nespoléhat se na to, co se kde píše a traduje. Rád si něco historického přečtu nebo když je nějaká příležitost, tak se toho rád zúčastním. A co se architektury týče, tam se to až v posledních letech trošku dostalo do naší pozornosti díky paní doktorce Hockeové (brněnská kurátorka a historička umění, dlouholetá farnice, pozn. red.), která pořádala velice krásné umělecko-historické zájezdy s kvalitním výkladem. To se nám moc líbilo.

A jaké historické období máš nejraději?

Velkou Moravu a románsko-gotickou dobu.

Na začátku jsi spočítal, že jsi ve farnosti už přes čtyřicet let. Vnímáš během těch let nějakou proměnu farnosti?

Určitě ano. My jsme do farnosti přišli v komunistických dobách, kdy naštěstí ta farnost docela vzkvétala. Jednak díky charismatické osobě faráře P. Cempera a jednak díky tomu, že v té době se dobudovalo sídliště v Líšni a mladé rodiny odtud měly v té době z různých důvodů spád na Křenovou. Takže my jsme tady ve farnosti měli (tajné) společenství manželů a bylo zde plno dětí, které se podle svých možností zapojovaly. V závěru osmdesátých let přišel P. Jiří Kaňa jako kaplan a ten to s těmi dětmi velmi uměl, takže farnost měla poměrně aktivní duchovní život. Když přišla devadesátá léta, tak se to trochu proměnilo, protože Líšňáci se začali orientovat na salesiánské středisko, které se tehdy budovalo. Zdejší farnost vždycky byla do jisté míry personální farnost. Jádrem sice měla a má v Nových Černovicích a v oblasti okolo kostela. Ale lidí, kteří se v té farnosti cítili a cítí doma, je hodně porůznu z celého Brna. Takže i v těch devadesátých letech se farnost měnila a duchovní služba se musela víc orientovat na různorodou návštěvnost lidí. A to si myslím, že tady zůstalo dodneška. Až už na tom P. Cemper nebyl zdravotně nejlépe, byli sem dáváni na výpomoc různí kněží. Zajímavou epizodou byl začátek devadesátých let, kdy se zde vystřídalo několik kněží z podzemní církve, kteří se tak postupně integrovali do normální duchovní služby – P. Kaláb, P. Pazourek, a nakonec pan biskup Blaha. I tito lidé sem přinesli nějaký svůj vklad ze svého prostředí. Po r. 2012 nastala trochu krize, protože po úmrtí pana biskupa Blahy zůstala farnost formálně fakticky neobsazená. Ale naštěstí přišel P. Kabeláč, který to zase rozběhl v nějakém normálním režimu. A pak už přišli otcové ze

Schönstattského hnutí a chod farnosti postupně nabral dnešní poměry a rozměry. Díky těmto kněžím a zejména otci Petrovi, který to má na plný úvazek, farnost pořád žije a rozvíjí se. I díky farním táborům je tu stále houf dětí a postupně dorůstají i nějací mládežníci. Řekl bych, že v současných poměrech si vedeme velmi dobře.

A v průběhu těch let věřících spíš ubývá?

Ano, objektivně jich ubývá. Lidi přestávají chodit do kostela a nedovedu úplně říct, proč se přitahování dalších nějak nedaří. Můj ryze soukromý názor je ten, že trochu v tom hraje roli prostý fakt, že ti lidé nejsou pokřtění. Tendence, která nastala v udělování svátosti křtu: že to má být do prostředí, které je křesťanské, připravené, je schopné poskytnout výchovu a zaručí se za ni; to všechno je pravda a je to správně. Ale je velká otázka, jestli ten prostý fakt křestní milosti ve společnosti nechybí. To, ať odpoví pastorální teologové... Když se lidé pak ocitnou v nějakých krizích, nebo i nějak vnitřně zatouží po něčem duchovním, tak je ani nenapadne se o víru a Boha nějak zachytit. Možná proto, že tu křestní milost prostě nemají. Což je velká škoda.

Tak abychom skončili nějak pozitivně – Co ti dělá v naší farnosti radost?

Dělá mi radost, že pořád máme mše svaté, máme pobožnosti, máme eucharistické adorace, což je úžasná věc. Škoda, že trochu věřícími nedocenená a “nedonavštívená”. Pořád tady máme houf dětí a mládežníky, funguje pastorece mezi nemocnými, máme biblické hodiny, hodiny náboženství, přípravu na biřmování a na první svaté přijímání. A máme faráře, který to, díky Bohu, ještě fyzicky a mentálně zvládá... Takže já naši farnost vnímám pozitivně a radostně. Pán Bůh zaplat' za to.

Otázky položila Petra Blaháková

KDO BYL KDO

Možná jste si v rozhovoru všimli několika jmen a možná (hlavně pokud patříte spíš k mladší generaci) vám ta jména nic moc neříkají. Proto jsme připravili krátký přehled.

ThDr. Josef Zvěřina (3. 5. 1913 – 18. 8. 1990) byl český římskokatolický kněz, teolog, historik umění, filozof a vysokoškolský pedagog. V letech 1942–1943 byl za protiněmecký postoj internován v Zásmukách. V roce 1952 byl spolu s dalšími třiceti katolíky zatčen a odsouzen na 22 let vězení, konfiskaci veškerého majetku a odnětí občanských práv. Roku 1965 byl propuštěn na podmínku. Živil se jako topič, prodavač nebo skladník a současně sloužil jako teolog v podzemní církvi. V roce 1969 nastoupil na bohosloveckou fakultu v Litoměřicích jako asistent a později docent, ale v roce 1970 musel z fakulty odejít. Patřil mezi první signatáře Charty 77.

ThDr. Oto Mádr (15. 2. 1917 Praha – 27. 2. 2011 Praha) byl český římskokatolický kněz, teolog, vysokoškolský pedagog, dlouholetý politický vězeň a šéfredaktor Teologických textů.

Patřil mezi hlavní organizátory katolického samizdatu, pokračoval ve spolupráci s exilem, udržoval kontakty se zahraničními návštěvami, podílel se na přípravě tajně svěcených kněží a na organizaci bytových teologických seminářů.

Václav Filipec (12. 9. 1919 - 1. 4. 2011) byl kněz a salesián.

Po rozpuštění řádů podporoval ostatní spolubratry a zajišťoval spojení s představenými, kteří byli internováni v Želivě. Dopisy a směrnice od představených zveřejňoval v časopise Cor Unum, který vydával. V roce 1952 bylo vše prozrazeno. Do roku 1957 se ukrýval, ale

byl zatčen při pokusu opustit republiku a odsouzen na 9 let. Propuštěn byl roku 1960 na amnestii, ale už nemohl vykonávat kněžské povolání, a tak pracoval v pekárnách. Ve volném čase dál pokračoval ve vzdělávání a formaci spolubratří i laiků. Spolupracoval s dr. Zvěřinou a dr. Mádrem.

Josef Adámek (27. 8. 1914 – 23. 4. 2002) byl brněnský aktivista působící za komunistického režimu v řadách moravského katolického disentu. V roce 1969 založil tiskařské družstvo Logos, které tisklo „neoficiální“ katolickou literaturu. Se svou ženou Marií měli dvanáct dětí a v jejich bytě se pořádaly mimo jiné přednášky Stanislava Krátkého nebo tajně sloužené mše svaté. Patřil mezi propagátory Zdislavy z Lemberka. Organizoval zájezdy do Jablonného v Podještědí nebo do jejího rodného Křižanova. Roku 1981 byl odsouzen ke dvaceti měsícům vězení. Po odvolání k ostravskému Krajskému soudu mu byl trest snížen na čtrnáct měsíců. Trest nastoupil ve svých 68 letech.

P. Mgr. Bohuslav Cemper (21. 1. 1925 – 13. 11. 2006) byl moravský římskokatolický duchovní a 3. sídelní kanovník Královské stoliční kapituly u sv. Petra a Pavla v Brně. V roce 1953 byl uvězněn, po propuštění v roce 1954 pak pracoval jako dělník. Od roku 1961 působil opět ve veřejné kněžské službě. Od září 1967 byl ustanoven administrátorem a později farářem ve farnosti Brno-Křenová.

Ing. Jan Blaha (12. 3. 1938 - 13. 12. 2012) byl původní profesí chemik, od roku 1967 pak biskupem skryté církve, kde působil jako učitel morální teologie. Od roku 1999 působil jako farní vikář ve farnosti na Křenové.

Petra Blaháková

NOC KOSTELŮ 23. KVĚTNA 2025

U nás na Křenové se můžete těšit na prohlídky věže, varhan, kostela i školy, kde se minulost dotýká současnosti. Možnost setkat se, sdílet své myšlenky a objevit krásu spojení tradice a moderního života. Tato noc je příležitostí zažít jednotu – prostoru, historie a lidských srdcí. Kostel bude otevřený 19:30–22:00 hod.

18:30–19:30 Slavíme mši svatou (nejsou povoleny prohlídky kostela).
Mše svatá je vrcholem křesťanského života.

19:30–20:00 Zahájení Noci kostelů.
Prohlídka secesního kostela s průvodcem.
Zajímavosti z historie stavby, znaky secese, obrazy.

19:30–21:30 Prohlídka věže
Výstup po 174 schodech k hodinovému stroji
– po skupinkách s průvodcem.

19:30–21:45 Prohlídka secesní základní školy
Zajímavosti z historie školy, pohled do současnosti,
prohlídka prostor školy.

20:00–20:30 Zpěvy z Taize
Jednoduché písně nás přivádějí do společenství s Bohem.

20:30–21:45 Varhany – královský nástroj
Prohlídka a poslech varhan.
Pohled do kostelní lodi shora.

21:50–22:00 Modlitba za město Brno a účastníky Noci kostelů.
Závěrečné požehnání, ukončení Noci kostelů.

V nemocniční kapli v Psychiatrické nemocnici se můžete těšit na společnou modlitbu, povídání o historii kaple a duchovní službě v nemocnici s nemocniční kaplankou. Kaple bude otevřená 14–19 hod.

o. Petr Polívka

BIŘMOVANECKÉ MŠE SVATÉ

Další mše svaté s našimi biřmovanci budou o nedělích 25. května a 22. června v 9:30 v našem kostele. Zváni jsou i rodiče a kmotři našich biřmovanců a všichni, kdo se za ně modlí.

SVATOJÁNSKÝ OHEŇ

V pondělí 23. června zveme všechny farníky i přátele kostela na svatojánský oheň, kterým zakončíme letošní školní rok. V 17 hodin bude příležitost ke slavení společné bohoslužby a od 17:45 zapálíme oheň a bude příležitost ke společnému setkání. Špekáčky, pečivo i nápoje můžeme nakoupit společně. Proto, aby to někdo mohl nakoupit, by nám moc pomohlo, kdybyste nám mohli dát vědět, kolik Vás přijde.

FARNÍ TÁBOR

Pan Phileas Fogg uzavřel v Reformním klubu sázku a hledá společníky na cestu kolem světa. Tento gentleman se vsadil o 20 tisíc liber, že v termínu od 2. do 9. srpna uskuteční cestu kolem světa. Nyní hledá společníky, kteří ho budou doprovázet. Farní tábor se bude konat ve Velkých Losínách. Přihlášky odevzdávejte nejpozději do 31. května 2025 nebo do naplnění kapacity tábora.

S BIŘMOVANCI DO JABLONNÉHO

V úterý 26. srpna se vydáme s našimi biřmovanci do Jablonného, kde budeme ubytováni v Poutním domě svaté Zdislavy u dominikánů. Navštívíme nově zrekonstruovanou baziliku sv. Vavřince a Zdislavy, nedaleký zámek Lemberk, také se podíváme ke studánce, u které svatá Zdislava léčila nemocné. U hrobu svaté Zdislavy si budeme vyprošovat dary Ducha Svatého a setkáme se s dominikány. Vracet se budeme zpátky do Brna v sobotu 30. srpna.

o. Petr Polívka

SPOLČO PRO KLUKY

Spolčo pro kluky bude v neděli 11. května a 1. června. Zahájíme je mší svatou v 9:30 pro rodiny s dětmi. Právě po ní bude spolčo na faře.

SPOLČO PRO DĚTI

Spolčo pro děti s Luckou a Jonášem bude v neděli 18. května a 15. června. Zahájíme je mší svatou v 9:30 pro rodiny s dětmi. Hned po ní bude spolčo na faře.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátek 13. června od 19:15 po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u Hany Holubové, tel. 732 881 461.

MODLITBA ZA NÁŠ NÁROD

Modlitby budou: 15. května, 20. června a 18. července v našem kostele. Začínáme modlitbou růžence v 18 hodin, pokračujeme slavením bohoslužby a na závěr se pomodlíme litanie k našim národním ochráncům a zazpíváme svatováclavský chorál.

ADORAČNÍ DEN

V pondělí 21. července bude v naší farnosti adorační den. Modlíme se za naši diecézi a seminaristy. Prosíme запиšte se na adorační službu 6:30–18:30.

o. Petr Polívka

POUŤ DO MEDŽUGORJE

Vážení farníci, rádi bychom se s Vámi podělili o zážitky z cesty uskutečněné v srpnu loňského roku do Medžugorje, kterou pořádalo Centrum Medžugorje.

Úvodem lze zmínit, že informace o poselstvích Panny Marie předávané vizionářům od června 1981, případně o organizovaných poutích a jejich průběhu, lze nalézt na stránkách Centrum Medžugorje, kde jde najít i nejnovější aktuality a zprávy z místa. Beseda na toto téma proběhla i v naší farnosti kostela Neposkvrněného počet Panny Marie na Křenové a setkala se s ohlasem farníků.

Na pout' do Medžugorje jsme se vydali s manželem s vnitřní touhou prožít delší období v přítomnosti Panny Marie. Již předtím jsme Medžugorje s širší rodinou navštěvovali, ale vždy jen krátce na jeden den. Zpravidla jsme vyšli na Podbrdo a účastnili se mše svaté v chrámu. Poté jsme se vraceli na rekreaci v okolí Makarské riviéry.

Pokud jde o pout', kterou jsme uskutečnili s manželem loni, byla provázena duchovním programem s přítomností kněze. Cestou jsme se modlili růženec a s Boží pomocí jsme projeli i strach nahánějící nepřízní počasí a velkou bouří. Hned ráno po cestě se slavila mše svatá, a po krátké přestávce u moře jsme pokračovali do Medžugorje, kam jsme dorazili ve večerních hodinách. Ubytování jsme měli zajištěno v penzionu P. Marie.

Program v následujících dnech zahrnoval výstup na kopec Pobrdo a Križevac, přednášky o historii poutního místa, svědectví v komunitách, modlitby u hrobu Slavka Barbariče, který na místě působil jako kněz, pravidelné mše svaté, večerní modlitební program a další aktivity.

K duchovním prožitkům z Medžugorje se vracíme po celou dobu od návratu, pravidelně také sledujeme poselství z Medžugorje. Na pout' jsme také jeli s prosbami za rodinu, naši farnost i mír, které jsme svěřili P. Marii. Naše svědectví o pouti přidáváme k mnoha dalším svědectvím poutníků.

Hana a Radomír Vavrušovi

KŘÍŽOVÁ CESTA ULICEMI FARNOSTI

Otec Petr asi letos mnohé z nás farníků překvapil tím, že venkovní křížová cesta byla už o 4. neděli postní, a ne jako v předchozích letech až na Květnou neděli. Tentokrát vybral ulice docela blízké našemu kostelu, takže nám všem tolik známá věž byla z mnoha míst vidět. I když byla neděle odpoledne, tak velmi rušné Koliště nám dalo docela zabrat. Zpět jsme se vraceli ulicí Vlhkou, na které je opraveno hodně nádherných domů, ale celkově neutěšený ráz této ulice působí na procházejícího dosti depresivně.

V půl páté se nás asi 30 sešlo na farní zahradě a po krátké úvodní modlitbě jsme se vydali se zahaleným křížem a svícemi na cestu. Tato křížová cesta byla za naši farnost a pan farář ji sestavil jako 14 výzev pro nás všechny – k zamyšlení, jak se v naší farnosti zapojujeme do jejího života, zda si vzájemně nasloucháme, pomáháme, všímáme osamělých, nemocných, komunikujeme mezigeneračně, předáváme zkušenosti, zapojujeme se při liturgii i v jiných aktivitách farnosti a nespolehneme se, že to "někdo udělá" a "ono to nějak dopadne", přicházíme včas na bohoslužbu a nerušíme tak ostatní atd. Pán Ježíš při jednotlivých zastaveních je nám v těchto úkolech velkým příkladem v odhodlanosti, vytrvalosti, v překonávání překážek, v převzetí odpovědnosti, v pomoci druhým a také v tom, nechat si pomoci, v pokoře, přizpůsobení se, obětavosti pro druhé, laskavém napomínání i v mlčení, v přijímání druhých, v důvěře Bohu v nejtěžších chvílích a v životě s nadějí. Každé zastavení četl někdo jiný. V nesení kříže a svící jsme se také průběžně střídali. Závěr křížové cesty měl P. Ladislav před hlavním vchodem do kostela. Měli jsme radost, že mohl jít letos s námi. Všem patří velké poděkování za krásné duchovní prožití, za aktivitu, hlavně o. Petrovi a pastorační radě za přípravu. Také mladším mužům za ochotné a trpělivé nošení malých dětí.

Božena Navrátilová

KŘÍŽOVÁ CESTA PODRUHÉ

V neděli 30. března jsem se spolu s několika dalšími farníky zúčastnila křížové cesty, která byla tematicky zaměřená na výzvy pro naši farnost. A protože tu už jeden článek o křížové cestě je, tak doplním jenom několik postřehů.

Odhadem nás bylo asi necelých třicet farníků, ale líbilo se mi, že byly zastoupeny všechny generace. Měli jsme s sebou dva kněze, dva ministranty, fotografa a taky šikovného zpěváka, který nám mezi jednotlivými zastaveními udával tón. Všechna zastavení byla v podstatě v okolí kostela – škola, synagoga, školka, kontaktní centrum Podané ruce, pohřební služba, policie, ubytovna, úřad práce a další.

Bylo poměrně větrné odpoledne, takže jsme hlavně zpočátku trochu bojovali s větrem, který nám sfoukával svíce. I přes tyto drobné potíže jsem si ale všimla, že jsme dokázali cestou nějakým způsobem oslovit lidi, které jsme potkali – několik kolemjdoucích udělalo kříž, když nás míjeli. Děti, které si hrály před ubytovnou nás kousek cesty doprovodily. V závěru naší cesty se k nám přidal mladý pár s dítětem, kteří s námi došli až ke kostelu.

Upřímně se přiznám, že jsem byla před odchodem z domu unavená a nikam se mi nechtělo, ale nakonec jsem prožila příjemné odpoledne v příjemné společnosti.

Petra Blaháková

KRYŠTOFOVA BIBLICKÁ KRABÍČKA

Vážení farníci, v loňském 68. čísle farního zpravodaje jste si mohli přečíst článek o přívětivém a moderním programu pro katechezi dětí od 2 do 8 let – Kryštofové biblické krabičky (dále KBK), viz odkaz na video úvodního slova autorky, mojí kamarádky, vysokoškolské učitelky a doktorky teologie ThLic. Ing. Marie Zimmermannové, Th.D.: <https://www.krystofovabiblickakrabicka.cz/klub-kbk/>.

Protože jsem od dětství vedena ke vzdělávání ve víře, motivována mimo jiné i výrokem svatého papeže Pia X.: „Největším nepřítelem Církve je nevzdělanost katolíků“, věnovala jsem se v době minulého režimu spolu s Maruškou neveřejné náboženské výuce malých dětí.

Poté jsem více než 30 let s dětmi nepracovala, přestože mám vystudovaný obor Křesťanská výchova na Teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci zakončený obhajobou diplomové práce na téma Předávání víry dětem předškolního a raného školního věku.

Vše se změnilo koncem minulého roku, kdy péčí o Polívky, a především díky obětavosti akolytů bylo vyhověno mé prosbě o umožnění denního svatého přijímání doma pro moji staříčkou maminku.

Akolyté Ing. arch. Jiří Šťasta, Ph.D. a Ing. Marek Schwarz zahrnují do přípravy na svaté přijímání také čtení biblických liturgických textů toho dne spojené s krátkým rozjímáním (Lectio divina). Pro maminku i pro mě je to významným duchovním obohacením.

Navíc k velké radosti maminky přivádí své děti, které pozorně

sledují liturgická čtení a také umí správně odpovědět na otázky k textům. Díky tomu jsem si tak nějak přirozeně přála zapojit tyto malé děti do programu KBK. Začaly jsme v adventní době nejprve se dvěma děvčátky: 4 a 6letou. Brzy se přidala 8letá. Tato skální skupina je nádherně aktivní, příležitostně přivádí své spolužáky nebo blízké příbuzné vrstevníky. Scházíme

se jednou týdně tak na dvě až dvě a půl hodiny podle toho, jak celou katechezi připravím. Často by tady rády byly i déle, baví je to. Je jen na mně, jak zajímavý a hodnotný program udělám. Myslím, že nezanedbatelný vliv má také přiměřeně pohodlné a dětem příjemné domácí prostředí. Dovolím si připojit názor pana Jiřího Šťasty:

„Přinášení svatého přijímání k paní Kohoutkové a její mamince přineslo s sebou také jednu krásnou zkušenost navíc. Paní Kohoutková se začala pravidelně věnovat našim dětem a pomocí Kryštofovy biblické krabičky je seznamuje hravou formou s biblickými událostmi v kontextu dějin spásy. Děti se na setkání velmi těší. Domů si kromě poznatků přinesou také spoustu materiálů, který společně vyrobily. Navíc hrají společně scénky, kde si přibližují biblické události. Za katecheze jsem velmi vděčný, protože obohacují duchovní a katechetický život naší rodiny. Jsem vděčný za její službu a doufám, že budeme moci takto spolupracovat i v příštím školním roce.“

Jiný den, ale také každý týden přivádí tatínek svoji dvouletou dceru Lucinku. Úžasné děvčátko. Je přirozeně živá, ale když ji náplň katecheze zaujme, je velmi soustředěná, pozorně poslouchá, všemu dobře rozumí, protože to vždy správně a ochotně udělá. I ona vydrží dvě hodiny. Někdy má přání zůstat ještě déle nebo i přes noc. Ale když pro ni činnost není zajímavá, protože ji dobře nepřipravím, tak s příznačnou dětskou upřímností prohlásí, že půjde domů. Do výuky se zapojuje i tatínek, který napsal svůj názor:

„Na společná setkání s paní Martou a její maminkou Terezií se vždy těšíme. Prožíváme obohacující chvíle při liturgii svatého přijímání, kdy se spojujeme s Ježíšem a Marta s Terezií se Jím sytí a On je posiluje pro život věčný. Lucinka se liturgie pozorně účastní. Po liturgii vždy

následuje katecheze paní Marty, která poutavě vypráví Lucince. Ta jí visí na rtech. Pak nadšeně maluje štětcem barvami, lepí, vybarvuje, kreslí a jinak tvoří. Jsme za setkávání velmi vděční. Přijde mi, že jsme oboustranně obohaceni. Srdečné díky paní Martě i Terezii za přijetí a společenství.“ Marek s dcerou Lucinkou

Jednou nám tatínek přivedl ročního syna. Ten den jsme probírali slavnostní vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Velmi přesvědčivě ztvárnil hlavní roli, na důstojnosti a nadšení mu neubralo ani to, že jsme ho na „oslátku“ musely přidržovat. A také, přestože se nejmenuje David, se hned statečně chopil velení dřevěného vojska (tj. dřevěných figurek, které jsou součástí KBK) a s velkým zápalem bojoval proti Filišťanům, také se vypravil za Nabalem, bláznem, který se choval špatně k Bohu i k lidem a byl zároveň hloupý, bezbožný a zlý (1 Sam 25). Ale protože KBK nemá v programu výklad první knihy Samuelovy, domluvili jsme se, že náš vojevůdce potřebuje ještě trošku vyrůst. Pak ho hned na katechezi rádi uvítáme.

Celý ten projekt se postupně rozvinul v úžasnou obšťastňující zkušenost: proměnilo a obohatilo to život a víru dětí, rodičů i moji a mé maminky. Vnímám tady působení Boží a působení Ducha svatého. Děti to zajímá, těší se na výuku, chtějí ode mne náročné katechetické úkoly a je zřejmé, že když se jim otevře cesta k poznání, prohlubuje se jejich vztah k Bohu i vztahy v rodině. Uvědomila jsem si, co všechno náboženské vzdělávání přináší, proč je důležité mít teologické znalosti.

Z toho všeho mám velkou radost, kterou bych z celého srdce přála zažít všem. Také proto bych Vás ráda pozvala na osobní setkání s Maruškou Zimmermannovou ve farnosti Křenová, které lze

uskutečnit v září 2025 budete-li o to mít zájem. Motto jejího vystoupení může mít název "Rodina jako zahrada víry". Bude to povídání, společné sdílení a také praktické ukázky, jak o tuto zahradu pečovat, aby v ní rostly krásné květiny, ale také léčivky, stromy, které poskytují stín, plody, které přinášejí hojnost všeho, co potřebujeme. Rodina jako celek tvoří ekosystém této zahrady – každý má svou roli, všichni jsou navzájem propojeni. Budeme se zabývat prvním darem zálivky a výživy, kterým je křest, ale také hlubokými spodními vodami sahajícími k Bohu, z něj čerpáme zdroje pro každodenní život i naše výzvy. Pokud byste měli o setkání zájem, hlaste se na emailu kohoutkova.marta.m@gmail.com anebo v sakristii.

Marta Kohoutková OV

DEBATA ODBORNÍKŮ

Při debatě odborníků (Dominikánská 8) – kněz, psychologka a řeholní sestra terapeutka – mě hodně zaujala rada poslední jmenované.

Praktická pomůcka pro depresivnější a úzkostnější věřící:

Večerní modlitba - "Exámen" = zpytování svědomí, znamená, že se ohlédnu za tím dnem v Boží přítomnosti s tím, kdo mě má rád, kdo mi fandí, kdo je stále se mnou. Hledám, kde byl život, jeho stopy, hledám, kde byl Bůh, kde se mně nejvíce dotýkal a co taky můžu tím pádem rozvíjet, čemu můžu dávat větší prostor ve svém životě.

Poté se ohlédnu, kde se mi život ztrácel, kde mi mizel, kde ztrácím Boha, to znamená, že mám hledat cestu, jak z toho ven. Pak může být ten krok – čeho je mi v tom dni líto, kde je můj hřích, hledám ho v rozšířeném pohledu – s dobrem, kde je milující Bůh, kterému na mě záleží!

Třeba to někomu v duchovním životě pomůže, nedívat se na sebe jen kriticky a zklamaně, jako ve špatném zrcadle.... Já se to pomalu začínám učit, kéž se nám všem daří vidět se jako Boží děti.

Božena Navrátilová

FARNÍ KAVÁRNA OPĚT FRČÍ

Chci poděkovat dámské části naší farní rady, že se s plnou vervou a nasazením pustily do obnovy "Farní kavárny na faře Křenky". Já jsem v dřívějších letech neměla možnost se žádné "farní kavárny" zúčastnit, až 19. ledna 2025, kdy jsme zrovna slavili 111. výročí posvěcení našeho kostela. Tedy nemám možnost porovnání s těmi v předešlých letech ani s jinou farností.

Právě tato kavárna byla prostě super nebo jak říkají mladí lidé prostě "vytuněná". Doslova mě dostala malá přenosná polička s nabídkou různých kvalitních čajů i přinesený kávovar, stolek s ubrusem a na něm nealko pití a vše potřebné, co by na stolech náhodou chybělo. O dobrotách na talířích ani nemusím psát, v tom jsou naše šikovné a obětavé farnice nepřekonatelné, ale třeba ve farnosti nějaký ten skrytý talent máme, tak se ukažte, nebojte se přidat a zapojit, ať vše není na několika málo ženách.

Nejdůležitější je, že se máme možnost neformálně sejít, trochu více se seznámit, třeba probrat něco duchovního, nějaké věci ze života farnosti či osobního života..., přeci hlavně proto chodí lidé do kavárny.

Toto poděkování jsem nestihla dopsat do předešlého zpravodaje, tak ještě přidávám ohlasy na březnovou kavárnu. Tehdy poslední návštěvníci odcházeli ve 13:30, což mluví samo za sebe. Ještě jednou velké díky organizátorkám, pomocníkům a hlavně těm, kteří přijdou, hovoří spolu, naslouchají si a věnují si navzájem svůj čas, dar nejcennější. Bez hostů je kavárna mrtvá a zkrachuje, to přeci nechceme. Tož příště na shledanou a na viděnou se těší farnice Boba.

Božena Navrátilová

MOZAIKA Z OBNOVY O MODLITBĚ II

V sobotu 14. prosince 2024 proběhla v naší farnosti duchovní obnova o modlitbě s o. Markem Orko Váchou. Přinášíme pokračování příspěvků z minulého čísla.

Příspěvek 1 (pokračování z předchozího čísla)

2. část:

Do nebe nejdu odměnou za své skutky, do nebe jdu milosrdenstvím Božím (viz marnotratný syn).

Do pekla jde ten, kdo chce.

Do pekla jde člověk ze svého vlastního rozhodnutí.

Boží spravedlnost je jiná než lidská. Když člověk dá Bohu to málo, co má, Bůh dá člověku všechno.

Důsledně hledat v lidech dobro.

Jsou časy a místa, kdy nebe je více otevřeno – advent a půst.

Snažit se, abychom byli těmi, kterými se můžeme a máme stát.

3. část:

K.G. Jung: Když je student připraven, učitel se objeví.

Zacheus nás učí: Bud' teď a tady nebo nikde a nikdy.

Bůh a člověk dokončují stvoření světa.

Ježíš po nás chce, abychom milovali bližního jako sebe sama – Freud: Co, když ten nejubožejší člověk se skrývá ve tvém nitru? A co s tebou bude, když mu nepodáš ani sklenici studené vody?

I kdybys byl jediným člověkem na světě, tak Ježíš přijde a nechá se kvůli tobě ukřižovat.

Naučit se milovat bližní, které máme kolem sebe, vidět v nich to dobré.

Bůh oslovuje jménem.

Bůh nežádá, abych nejdřív napravil svůj život, ale abych ho následoval (samařská žena, Zacheus).

Co si odnést:

Není malých rolí. Na každém člověku záleží.

Svatost je vlastností každého z nás. Není malých věcí.

Přijmi s pokorou vlastní velikost.

Bůh chce skrze tebe zpívat píseň.

Příspěvek 3 (pokračování z předchozího čísla)

Cesta – Bůh prochází kolem mě

a) Příběh u samařské studny

b) Zacheus na fíkovníku

Láska tvoří krásu – vidět v tom druhém něco dobrého.

Sv. otec František: používej své chyby s klidem sochaře.

c) Ježíš v Jerichu – Bartimaios – Pane, ať vidím.

Bůh je jako pramen, ze kterého si odnese každý podle toho, jak velkou nádobu si vezme (u hrobu sv. Jana od Kříže ve Španělsku)

Srovnej půdu své duše, abys mohl přijmout milost.

5) Celé Písmo svaté stojí na: Miluj Hospodina...

Miluj bližního jako...

6) Bůh oslovuje jménem, člověk je chrámem Ducha Svatého.

Vy jste světlo světa, sůl země.

Závěr obnovy

Velikost člověka, není malých rolí, na každém člověku záleží

Nebojte se být svatí – svatý otec František: Svatost je vlastnost každého z nás: Není malých věcí, každá malá modlitba.

Používej své chyby dílem sochaře

Přijmi s pokorou vlastní velikost

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (v pondělí večer mše svatá není)
Sobota: 14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)
18:30 (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ A ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci a k přijetí svátosti smíření je ve středu 16–18 h a v pátek 8–10 h. Svátost smíření je možné přijmout i půl hodiny před začátkem každé bohoslužby.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho nechat zapsat v sakristii po každé bohoslužbě. Od 1. června zapisujeme na třetí čtvrtletí, tj. od července do konce září 2025.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky na čísle 739 521 857.

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9–12 h, pátek 15:30–18 h. Kontakt: otec Petr Polívka, tel.: 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Martin Sychra, Marek Schwarz. Grafická šablona: Petr Kompas. Uzávěrka příštího čísla bude 19. června 2025. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com.